

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.257/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év július 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. március 20. napján kelt 5.B.118/2010/35. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Megállapítja, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A vádlott terhére rótt bűncselekménynél a felhívott anyagi jogszabályhely megjelölése helyesen a Btk.170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulata.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 12.000 (tizenkettőezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. március 20. napján kelt 5.B.118/2010/35. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés büntetében (Btk.170.§ (2) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat) állapította meg. A bíróság ezért, mint többszörös visszaesőt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Határozott továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.583/2013/1. számú átiratában a védelmi perorvoslatokat megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a vádlott tagadásával szemben a mérlegelés útján megállapított tényállás megalapozott. Abból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése és a kiszabott büntetés is törvényes. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet tanácsülésen hagyja helyben. Bejelentette, hogy nyilvános ülés tartása esetén azon nem kíván részt venni.

Az ítélőtábla tanácsülésre tűzte ki az ügy felülbírálatát, majd a védő kérelmére nyilvános ülést tartott.

A nyilvános ülésen a védő felszólalásában a felmentés iránti perorvoslata mellett fellebbezését másodlagosan a cselekmény eltérő minősítése iránt is kiterjesztette. A vádlott felmentését célzó indítványát azzal indokolta, hogy a sértett vallomásai oly mértékben következetlenek és ellentmondásokkal terheltek voltak, amelyek nem fogadhatók el, ezáltal a tényállás nem alapulhat az ő előadásán. A vádlott védekezésének elfogadását kérte, amely szerint a sértett az ittassága miatt esett, kelt, a sérüléseit így szenvedte el, a vádlott próbálta őt támogatni, ettől lett véres a nadrágja. A cselekmény eltérő minősítése iránti igényét arra alapozta, hogy nem bizonyítható a sértett bántalmazása és a következményes légmell közötti ok-okozati összefüggés, ezáltal életveszélyt okozó testi sértés büntette helyett legfeljebb súlyos testi sértés büntettének megállapítására kerülhetett volna sor.

A vádlott az utolsó szó jogán ismételten kijelentette, hogy nem követett el bűncselekményt.

A Fővárosi Ítélőtábla a fenti védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, mindent megtett, hogy a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytassa. Ennek érdekében kiküldött bíró útján hallgatta meg a sértettet, akinek a tárgyaláson való megjelenése nehézségekbe ütközött. A tárgyalásra megidézte és meghallgatta a nyomozás során írásbeli véleményt előterjesztő dr. Lászik András igazságügyi haemogenetikus szakértőt és dr. Eperjessy István igazságügyi orvosszakértőt. A bizonyítás körébe vonta a nyomozás során beszerzett bizonyítékokat is. Az így rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot egyenként és egymással is egybevetetten megvizsgálta, s erről ítélete indokolásában beszámolt. A törvényszék végső soron a vádlott

ártatlanságát hangoztató védekezésével szemben a tényállást mérlegelés útján, alapvetően a sértett előadására alapította.

Nem volt elfogadható a védő ezzel kapcsolatban kifejtett érvelése, amely valójában az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége ellen irányult.

Ezzel kapcsolatban az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék ítéletének indokolása iratellenes megállapítást nem tartalmaz, a bizonyítékok mérlegelése során logikai hibát sem vétett. Kétségtelen, hogy a sértett előadásában voltak kisebb következetlenségek, azok azonban a történetek lényegi pontjait nem érintették. Minden megnyilatkozásánál ugyanis következetes volt abban, hogy őt a vádlott bántalmazta, először a lakásban megszurta, majd a lépcsők tetején megütötte, leesése után puskatussal ütlegette. Bántalmazásának módját az igazságügyi orvosszakértők elfogadhatónak tartották. A haemogenetikus szakértő kategórikus véleménye szerint a vádlott ruházatán talált vérnyomok nem keletkezhettek a sértett támogatásától, azok ugyanis diffúzan jelenlévő freccsenéses vérnyomok voltak. A sértett szúrt sebén kívül a fején elszenvedett repesztetett sebzések, illetve állkapocs csonttörés sem keletkezhetett eleséstől. A vádlott védekezését tehát alappal vetette el az elsőfokú bíróság és fogadta el az igazságügyi orvosszakértők által is megerősített sértetti előadást.

A Fővárosi Ítélet tábla ily módon a tényállást nagyrészt megalapozottnak találta, azt csupán a következőkkel látta szükségesnek pontosítani, illetve kiegészíteni az iratok tartalma alapján:

Személyi körülmények:

Az ítélet 2. oldalán írt elítélések között az 1./ pont alatti, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.VIII.34.338/2003. számú ügyében a szabadságvesztés büntetést 2005. szeptember 17. napjától 2007. szeptember 19. napjáig töltötte, feltételes szabadsága 2008. szeptember 18. napján telt le.

A 3./ pont alatt jelzett ítélettel kiszabott 1 év 3 hónap szabadságvesztés büntetést 2008. szeptember 26. napjától 2009. december 25. napjáig töltötte. Jelen ügyben a 2008. szeptember 25. napján történtek miatti elszámoltatást követően kísérték a Büntetés-végrehajtási Intézetbe a büntetés megkezdésére. (Vádlott 10. sorszám alatti erkölcsi bizonyítványa.)

A vádlott jelenleg az ítélet 2. oldal a./ pont alatti ítélettel jogerősen kiszabott 5 év fegyházbüntetést tölti.

Történeti tényállás:

Az ítélet 3. oldal utolsó előtti bekezdését pontosítja és kiegészíti a következőkkel:

A bejárati ajtó előtti terasz kb. 1 méter magas, arról 4 lépcsőfok vezet az udvarra. A vádlott a sértettet a lépcsősor tetején rúgta meg hátulról nagy erővel, aki ennek következtében a lépcsőkön keresztül zuhant arccal előre a homokos udvarra. (Helyszíni fényképek nyomozati irat 331. oldal, helyszíni szemle a nappali, a terasz és a lépcső fokain fellelt vérszennyeződésekről, nyomozati irat 51. oldal és a sértett előadása 33. sz. jegyzőkönyv 2. oldal 8. bekezdés.)

Az ítélet 4. oldal 4. bekezdését követően rögzíti, hogy az életveszélyt okozó jobb oldali légmell miatt a sértettnél tartós mellkasi szívó kezelést alkalmaztak, halálának bekövetkezése a szakszerű orvosi ellátásnak köszönhetően maradt el. (Igazságügyi orvosszakértői vélemény nyomozati iratok 383. oldal)

Az ítélet 4. oldal 1. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a vádlott a puskatussal a sértett felsőtestét is megütötte, idekapcsolódóan a 6. bekezdésben a nagy erő helyett közepest meghaladó erőbehatást rögzít. (Sértett előadása 33. sz. jegyzőkönyv 2. oldal 6. bekezdés, igazságügyi orvosszakértői vélemény 24. sz. tárgyalási jegyzőkönyv első bekezdés.)

Mindezekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljeskörűen megalapozottá vált, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A vádlott felmentését célzó fellebbezés a tényállás támadásán alapult, a vádlott védekezésének elfogadását igényelte. A bizonyítékok eltérő mérlegelésére a tényállás megalapozottsága esetén nincs perjogi lehetőség, így a felmentésére irányuló perorvoslat alaptalannak bizonyult.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét törvényesen értékelte életveszélyt okozó testi sértés büntettként.

A törvényszék jogi indokolásában helyesen emelte ki a sértett bántalmazásának több fázisát és módját, ennek részletezéséből azonban az ítélőtábla a „megrugdosta” megvalósítását kirekeszti, mert ilyen támadást a tényállás nem tartalmaz. Helytállóan állapította meg azt is, hogy a sértett által elszenvedett bordatörések következményeként alakult ki a jobb oldali légmell, amely az életveszélyes állapotot előidézte.

A törvényszék a bűncselekmény minősítése körében helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályos - az 1978. évi IV. törvényben foglalt, a továbbiakban Btk. - büntető anyagi jogi szabályokat, miután azok az elbíráláskor nem kedvezőbbek.

Az ítéltábla kiegészíti a jogi indokolást azzal, hogy a vádlott egyenes szándékkal okozott testi sérülést a sértettnek. Az életveszélyes eredmény tekintetében hanyag gondatlansága állapítható meg, miután annak bekövetkezését azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet elmulasztotta.

Az okozati összefüggés ténye az irányadó tényállás folytán nem vitatható, így az eltérő, enyhébb minősítés iránti védői indítvány nem volt alapos.

A bűncselekmény jogi minősítése körében a felhívott anyagi jogi szabályt az ítéltábla helyesbítette, a Btk.170.§ (2) bekezdés helyett az (1) bekezdésben meghatározott és az (5) bekezdés I. fordulat szerint minősülő testi sértés büntetett jelölte meg.

A büntetés kiszabása során a törvényszék által felsorolt súlyosító körülményekkel és a vádlottnak fel nem róható időmúlás enyhítő hatásával az ítéltábla egyetértett. A vádlott többszörösen büntetett előéletű, egy-egy kivételtől eltekintve nagyrészt személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt ítélték el. Az elkövetéskori Btk.137.§ 15. pontja szerint különös visszaesőnek, 16. pontja szerint többszörös visszaesőnek minősül. Ezekre a törvényhelyekre az ítéltábla pótlólag utalt.

A törvényszék a bűncselekmény tárgyi súlyának és a vádlott alanyi bűnösségének megfelelően határozta meg 6 év tartamban a kiszabott fegyházbüntetést. Azzal arányos a 6 év közügyektől eltiltás alkalmazása is, amely mellékbüntetés jellegét az ítéltábla pótlólag megjegyezte.

Tévedett ellenben a törvényszék, amikor nem állapította meg, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlottat az ítélet 2. oldal 3. pontjában írtak szerint a Jászberényi Járásbíróság a 2008. június 17. napján jogerős ítéletével 1 év 3 hónap végrehajtandó börtönbüntetésre ítélte. Jelen ügyben a cselekmény elkövetési időpontja 2008. szeptember 25. napja, a fenti büntetés végrehajtása el sem kezdődött, annak letöltésére 2008. szeptember 26-án kísérték a vádlottat a büntetés-végrehajtási intézetbe.

Az 1978. évi IV. törvény - amelyet a bíróság jelen ügyben alkalmazott - 47.§ (4) bekezdés a./ pontja értelmében nem bocsátható feltételes szabadságra, akit olyan szándékos bűncselekmény miatt ítélték szabadságvesztésre, amelyet korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése előtt követett el. Megjegyzendő, hogy ezt a rendelkezést a jelenleg hatályos Btk. is azonosan szabályozza. Az életveszély, mint eredmény tekintetében fennálló gondatlanság ellenére az elbírált bűncselekmény a jogkövetkezmények tekintetében

szándékos bűncselekménynek minősül, miután a testi sértés okozása szándékosan történt, tehát nem tiszta gondatlan bűnösség róható fel.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a Be.372.§ (1) bekezdése alapján történt megváltoztatásával megállapította, hogy a vádlott a Btk.47.§ (4) bekezdés a./ pontja értelmében nem bocsátható feltételes szabadságra.

Az ítélet további rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítéltábla a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. év július hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné s.k.

előadó bíró

Dr. Fatalin Judit s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 5.B.118/2010/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.257/2013/6.számú ítéletében foglalt változtatással 2014. július 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2014. év július hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelével:
Kállai Zoltán
írnok